

Paul Selingson, Oxford 2005 2. Essential Grammar in Use, Raymond Murphy, Cambridge University Press, 2007 3. Grammar Games and Activities, Peter Watcyn-Jones, Penguin 1999

SPECIFIC FEATURES OF ECOLOGICAL TERMS

Chorna I.I.

Lviv Polytechnic National University

Ecology as a scientific field of knowledge formed at the crossroads of such disciplines as geography, biology, chemistry, hydrology, hydrography, physics, medicine, meteorology, geology etc., which is evidence of the interdisciplinary character of ecological science as a scientific discipline [1, p. 99].

Ecology emerged as a separate science in the middle of XIX century. The term of “ecology” was suggested and introduced in scientific literature in 1866 by the German natural scientist E. Heckel. The word “ecology” is derived from the Greek *oikos* meaning “home” and *logos* meaning “science” [2, p. 163].

Ecological terminology is a list of special words necessary for the description of notions of the scientific branch which is developing extremely intensively these days – that of ecology.

The word-building of ecological terminological units takes place depending on the practical needs of lexis usage, which is manifested by different productivity and regularity of using certain word-building models, specialization of word-building means for the nomination of separate ecological notions etc.

Ecological terms are a great extent international. Those of them which have been coined recently in one language become codified and are given direct equivalents in other languages very soon. Ecological terms-concepts are a separate group of ecological lexis and are regarded by us as three-component formations which contain a factual, a value and a figurative element [2, p. 164]. The value component of ecological terms-concepts may be positive (environmental safety, resource preservation, rehabilitation) and negative (depletion, pollution), which defines their place within the scale of ecological values/ecological dangers.

Semantic analysis allows dividing ecological lexis into three thematic zones [2, p. 163]: nature-oriented (biosphere, biodiversity); technology-

oriented (technosphere, manufacture,); socially oriented (anthrosphere, sustainable development).

As well as other scientific terms, English ecological terms have their structural features. There are simple terms, derived terms, compounds and terminological word combinations among them.

Simple terms such as act and law. Research has shown that in the sublanguage of ecology there are simple terms which contain Greek and Latin prefixes and suffixes: re-, de-, pre-, dis; -ing, -er/or, -ment, -ity.

One-word terms are formed by morphological way of word building (affixation, compounding, abbreviation) whilst terminological word combinations are formed with the help of syntactic way of word building. Lexico-semantic way of word building is characteristic of formation of both ecological one-word terms and separate components of terminological word combinations.

Two-word terminological word combinations which consist of two meaningful words mainly belong to the following structural types: N + N (ecosystem services, crop rotation, food chain, pesticide resistance, food web, greenhouse effect, midnight zone, nitrogen cycle); A + N (environmental degradation, ecological community, global warming, biological resources, green revolution, natural selection, nonrenewable resource, sustainable agriculture, hazardous waste); N + Prep + N (pyramid of biomass, culture of cells, hybridization of cells); Past Participle + N (banned products, biobased products, threatened species, endangered species, applied research); Present Participle + N (carrying capacity, flanking region, prevailing winds); N + Gerund (mutation breeding, resource partitioning).

Among multiword terminological word combinations two-word ones are the most numerous, three-word ones are less numerous and the least numerous are four-component terminological word combinations. Four is the maximum number of components in multi-word terminological word combinations in the English ecological terminology. The prevalence of binary terminological word combinations is the main peculiarity of the structure of ecological terms.

The rise and development of a new field of knowledge – ecology – are taking place in our sight; “ecologization” of various disciplines is taking place.

Ecological term is a word or a word combination which is an element of ecological terminological system, denotes a special field concept and requires a concrete definition. As a science of biological cycle, ecology often uses structurally simple terms which serve the terminological fields of related natural sciences.

І. Демчук В. В., Крюков В. Л., Сологор К. А. Особливості екологічної культури студентів інституту фізичної культури і здоров'я молоді

Волинського державного університету ім. Лесі Українки /Наук. вісн. Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки. Фізична культура і спорт. 2000 р. № 4. 2. Демчук В.В., Крюков В.Л., Сологор К.А. Аналіз рівня екологічної свідомості та знань студентів-біологів/Наук.вісн. Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки. Біологія. Медицина. □□1998 р 3. Cruse D. A. Lexical Semantics. – Cambridge, 1995 – 329 p.

СПЕЦИФІКА ПРОМОВ І ВИСТУПІВ З ПАРЕМІОЛОГІЧНИМИ ОДИНИЦЯМИ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОМОВНОГО СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ)

Бараняк М.М.

Житомирський державний університет ім. І. Франка

Суспільно-політичний дискурс розглядається через призму багатьох галузей гуманітарних наук, а особливою питомою вагою наділені промови та виступи суспільно-політичних діячів, котрі володіють найвищою серед усіх видів дискурсу мірою впливу на реципієнта. Метою цієї статті є визначення релевантності прислів'їв для мовного вираження комунікативних цілей у промовах та виступах політиків Німеччини. Серед мовознавців, котрі займались дослідженням особливостей функціонування політичної комунікації варто відзначити праці А. Буркхардта, В. Мідера, О. Й. Шейгал, А. П. Чудінова, К. С. Серажим, М. Г. Цуцієвої, Д. В. Шапочкіна, Т. В. Юдіної та ін. Однак, попри ґрунтовні дослідження, недостатньою мірою висвітленим залишається питання значущості пареміологічних текстів у цьому виді дискурсу.

К. С. Серажим розглядає пареміологічні одиниці у політичній лінгвістиці як складову політичної афористики, культурний слід, що залишає в мові той чи інший активний суб'єкт політичної комунікації. Зміст прислів'я більш тривіальний, ніж у афоризмі, у ньому немає парадоксальності, прислів'я завжди образне і дидактичне, претендує на істинність [1].

При вживанні у мовленні римованого та ритмічного тексту задіюється більша кількість зон головного мозку, ніж під час використання прози. Саме цей факт і сприяє кращому запам'ятовуванню та подальшому відтворенню прислів'їв [2, 7 – 9]. Прислів'я приносить у суспільно-політичний дискурс додаткове експресивне та емоційне